

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 23. mart 2012. god.
Br. ref.: RK211/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 46/11

Podnosilac zahteva

Behram Kaçiu

Ocena ustavnosti neizvršenja presude Opštinskog suda u Prištini
CI. br. 33/2006 od 5. jula 2006. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Behram Kaçiu iz sela Donje Ljupče, Opština Podujevo.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Opštinskog suda u Prištini, CI br. 307/2006 od 12. februara 2007. god.

Predmetna stvar

3. Stvar predmeta podnetog Ustavnom sudu Republike Kosovo je neizvršenje presude Opštinskog suda u Prištini, CI. br. 33/2006 od 5. aprila 2006. god., koji je strana prema ličnom priznanju primila 11. aprila 2006. god.

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i član 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak u Sudu

5. Podnosilac zahteva je 7. aprila 2011. god. podneo zahtev Ustavnom sudu, u kojem tvrdi da postoji pravosnažna odluka Opštinskog suda u Prištini – presuda CI. br. 33/2006 od 5. jula 2006. god., prema kojoj bi na ime nadoknade neisplaćenog ličnog dohotka trebalo da mu se dodeli kompenzacija u ukupnom novčanom iznosu od 2.197,65€, a koja nije izvršena ni od strane dužnika, GIK „Ramiz Sadiku“, ni od strane Kosovske agencije za privatizaciju, koja je upravljala ovim kombinatom.
6. Predsednik je 19. aprila 2011. god. imenovao sudiju Kadrija Kryeziua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović (članovi).
7. Ustavni sud je 7. juna 2011. god. obavestio dopisom Opštinski sud u vezi sa registrovanjem ovog predmeta i od navedenog suda tražio eventualne komentare u vezi sa predmetom.
8. Ustavni sud je 15. juna 2011. god. primio pismeni odgovor Opštinskog suda u Prištini, u kojem je naglašeno da je ovaj sud dozvolio izvršenje presude CI. br. 307/2006 od 12. februara 2007. god., ali su kasnije na osnovu žalbe Kosovske agencije za privatizaciju obustavljeni svi izvršni postupci, prilikom čega su prosledene i kopije navedenih rešenja.
9. Nakon što je 19. maja 2011. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Kadrija Kryeziua, Veće za razmatranje, u sastavu sudija Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović (članovi), je Sudu u punom sastavu iznelo preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Opštinski sud u Prištini je 5. jula 2006. god. doneo presudu – **na osnovu priznanja** CI. br. 33/2006, kojom je **usvojena** tužba tužioca Bajrama Kačiu iz s. Donje Ljupče, Podujevo.
11. Sud je obavezao GIK „Ramiz Sadiku“ iz Prištine da g. Kačiu, na ime neisplaćenog ličnog dohotka za mesece juni i juli 2003. god., mesece april – decembar 2005. god., isplati ukupnu novčanu sumu u iznosu od 2.197,65€.

12. Pošto je presuda doneta na osnovu priznanja stranaka, u pravnoj pouci iste piše: „Na ovu presudu nije moguća žalba i da su se stranke odrekle prava na žalbu, stoga presuda postaje pravosnažna na dan donošenja iste“.
13. Uviđajući da se pravosnažna presuda ne izvršava, g. Behram Kačiu je 16. aprila 2009. god. Opštinskom sudu u Prištini podneo zahtev za izvršenje presude CI. br. 33/2006 od 5. jula 2006. god. i na osnovu ovog zahteva Opštinski sud u Prištini je otvorio predmet pod br. E. br. 343/09.
14. G. Behram Kačiu je 4. marta 2011. god. prepravio svoj zahtev za izvršenje od 16. aprila 2009. god. podnet Opštinskom sudu u Prištini, tražeći da se ispravi tehnička greška koja se potkrala na dva mesta u predlogu i gde bi umesto ukupnog iznosa od 1.271,70€ trebalo da stoji iznos od 2.197,65€.
15. Ocenjujući da mu se zahtev za izvršenje pravosnažne presude odugovlači bez razloga, g. Kačiu je 13. aprila 2011. god. podneo i pismenu urgenciju kojom je zahtevao ubrzanje postupka u Opštinskom sudu.
16. Ustavni sud je 7. juna 2011. god. tražio pismeni odgovor od Opštinskog suda u Prištini u vezi sa trenutnim statusom predmeta E. br. 343/09.
17. Opštinski sud u Prištini je 13. juna 2011. god. poslao dopis Ag. su 172/11 Ustavnom sudu, kojim je objašnjen tok ovog predmeta.
18. Opštinski sud u Prištini je 14. februara 2011. god. odobrio izvršenje predloga za izvršenje koji je podneo g. Behram Kačiu.
19. Opštinski sud u Prištini je 21. aprila 2011. god, odlučujući po protivljenju Kosovske agencije za privatizaciju, doneo REŠENJE u vezi sa predmetom E. br. 343/09, kojim je USVOJENO protivljenje Kosovske agencije za privatizaciju i OBUSTAVLJEN izvršni postupak koji je usvojio isti sud u vezi sa predmetom E. br. 343/09 od 14. februara 2011. god. U pravnoj pouci ovog rešenja stoji da je dozvoljena žalba pri Okružnom sudu u Prištini u roku od sedam (7) dana od dana prijema istog.
20. Iz dostavnice koju je Ustavnom sudu poslao Opštinski sud u Prištini je utvrđeno da je g. Behramu Kačiuu ovo rešenje poslato poštom.
21. Ustavni sud nema saznanja da li je g. Behram Kačiu uložio žalbu na ovo rešenje.

Navodi podnosioca zahteva

22. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu prekršena osnovna ljudska prava, kao što je pravo na dohodak, dok je zahtev zasnovao na navodnim kršenjima čl. 21. – 56. Ustava, isti je od Ustavnog suda zahtevao izvršenje presude Opštinskog suda u Prištini, CI. br. 307/2006 od 12. februara 2007. god.

Ocena prihvatljivosti zahteva

23. Kako bi bio u mogućnosti da presudi po zahtevu podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio sve uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom i Poslovníkom o radu.
24. Vezano sa tim Sud se poziva na član 113. stav 7. Ustava koji propisuje da:

„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

25. Sud takođe uzima u obzir:

Pravilo 36. Poslovnika o radu Ustavnog suda u kojem je predviđeno:

„1. Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

a) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke“.

Što se tiče navoda podnosioca zahteva o kršenju ljudskih prava

26. Podnosilac zahteva se žalio da su mu neizvršenjem presude Opštinskog suda CI. br. 33/2006 od 5. jula 2006. god. prekršena osnovna prava i slobode zajamčene Ustavom i tačno je naveo odredbe od člana 21. do člana 56. Ustava. Štaviše, on je naglasio da mu je **„povređeno pravo na dohodak“**.

27. Sud želi da naglasio da ni u jednom svom članu Ustav ne garantuje „pravo na dohodak“, dok je u članu 49. predviđeno:

„Član 49 [Pravo na rad i obavljanje profesije]

1. Garantuje se pravo na rad.

2. Svako lice ima pravo da slobodno izabere svoju profesiju i radno mesto.“.

28. Sud takođe smatra da aktom javnog organa, izvršenje kojeg traži podnosilac zahteva nije moglo postojati kršenje svih osnovnih prava i sloboda propisanih Ustavom, počevši od člana 21. – 56. jer su članovi različiti i prema sadržaju i prema pravnoj prirodi, te da se svi članovi ni na jedan način ne odnose na slučaj podnosioca zahteva, stoga, po ovoj osnovi se smatra da je zahtev **očigledno neosnovan**.

Navodi o odugovlačenju postupka u Opštinskom sudu u Prištini

29. U svojim navodima podnosilac zahteva tvrdi da u Opštinskom sudu u Prištini dugo vremena nije preduzet nikakav proceduralni postupak u cilju razmatranja njegovog zahteva za izvršenje pravosnažne presude, dok je Opštinski sud u Prištini rešenje o odobrenju izvršenja E. br. 343/09 doneo 14. februara 2011. god., znači 2 meseca pre nego što se je podnosilac ovog zahteva obratio Ustavnom sudu i on ovu činjenicu uopšte nije naveo u svom zahtevu koji je podneo Ustavnom sudu.

30. Sud takođe primećuje da je odugovlačenju postupka doprineo i podnosilac zahteva pošto je on, prema njegovim rečima, presudu Opštinskog suda CI. br. 33/2006 primio 11. jula 2006. god. dok je predlog za izvršenje podneo 16. aprila 2009. god., znači skoro tri godine nakon primanja presude čije izvršenje traži, stoga i po ovoj osnovi Sud smatra da je zahtev **očigledno neosnovan**.

31. Dodatno, Sud primećuje da iz dokumentacije koja je dostavljena u zahtevu od strane podnosioca istog kao i iz dokumentacije koju je poslao Opštinski sud u svom odgovoru u vezi sa ovim zahtevom, Ustavni sud je ustanovio da je pitanje izvršenja pravosnažne presude Opštinskog suda CI. br. 33/2006 od 05. 07. 2006. i dalje u izvršnom postupku i

da podnosilac zahteva ima mogućnost iscrpljenja ostalih zakonom predviđenih pravnih sredstava kako bi realizovao svoje navodno pravo.

32. U stvari, Zakonom o izvršnom postupku (zakon **br. 03/L-008**), tačnije u članu 12. st. 4. i 5. je propisano da:

„12.4 Protiv rešenja koje je doneto u vezi sa prigovorom može se izjaviti žalba u roku od 7 dana od dana dostavljanja rešenja.

12.5 Za odlučivanje o podnetoj žalbi nadležan je drugostepeni sud u sudskom veću sastavljeno od trojice profesionalnih sudija.“

33. Na osnovu ovog činjeničnog stanja, smatram da se g. Behram Kačiu nakon rešenja Opštinskog suda od 21. aprila 2011. god., shodno ovoj zakonskoj odredbi, ali i na osnovu pravne pouke date u toj presudi, može žaliti Okružnom sudu u Prištini, znači sledstveno da iskoristi i ovo efektivno pravno sredstvo.
34. U tom smislu sud naglašava da je pravni uslov iscrpljenja „svih zakonom propisanih pravnih sredstava“ apsolutno neophodan kao osnovni uslov za podnošenje zahteva Ustavnom sudu i osim što je pravni uslov predviđen Ustavom i Zakonom o Ustavnom sudu, kao osnovni pravni uslov je predviđen i pravilom 36. st. tačkom a) Poslovnika o radu Ustavnog suda.
35. Sud želi da naglasi da pravilo iscrpljenja pravnih sredstava postoji da bi se odnosnim telima, uključujući sudove, dala prilika da spreče ili isprave navodno kršenje Ustava. Ovo pravilo je zasnovano na pretpostavci da će pravni poredak Kosova obezbediti delotvorno pravno sredstvo za kršenje ustavnih prava (vidi, *mutatis mutandis*, ESLJP, Selmouni protiv Francuske, br. 25803/94, odluka od 28. jula 1999. god.).
36. Sud je primenio slično obrazloženje i tokom prethodnih razmatranja zahteva, i to u slučajevima: KI 55/10, Hamide Osaj u zahtevu za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova Pkl. br. 43/2010 od 4. juna 2010. god.; KI 20/10 Muhamet Bucaliu protiv odluke državnog tužioca KMLC. br. 09/10 od 24. februara 2010. god. (odluka Ustavnog suda od 15. oktobra 2010. god.).
37. U ovim okolnostima, Ustavni sud smatra da zahtev treba oglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovan, kao i zbog neiscrpljenja raspoloživih pravnih sredstava, stoga:

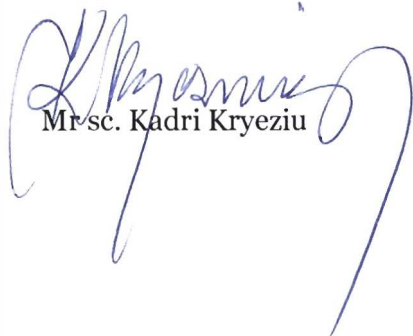
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članovima 47. stavu 2. i 49. Zakona i pravilima 36. stavu 1. tački a) i 36. stavu 2. tački b) Poslovnika o radu, na većanju održanom 8. juna 2011. god., jednoglasno,

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv.
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona.
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Mr. sc. Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani